

De Re Militari LXXVII

От Руслан Трад, Александър Стоянов и Венцислав Божев

БРОЙ 77 | 4 ЯНУАРИ 2018

DE RE MILITARI

Журнал за конфликтите в Леванта и Магреб

Автори: Руслан Трад, Александър Стоянов, Венцислав Божев

Място на издаване: София, България

Дата на издаване: 4.1.2018

Сайт на авторите:

www.ruslantrad.com, www.historyofwars.net

Сайт на журнала:

www.remilitari.wordpress.com

Facebook страници:

<https://www.facebook.com/hystoryofwars>

<https://www.facebook.com/intidar.blog.and.news>

<https://www.facebook.com/deremilitari>

Контакти:

ruslantrad@gmail.com

klubvoennaistoria@gmail.com

За заявки за изготвяне на детайлни карти: klubvoennaistoria@gmail.com

ISSN 2367-9476

АВТОРИТЕ

РУСЛАН ТРАД

Журналист на свободна практика с фокус върху Близък изток и Северна Африка. Създател на първия български блог за Близък изток, Intidar, както и на организацията Форум за арабска култура. Водил е лекции за политически движения и процеси в Близкия изток в аудитории на Софийски университет, Нов български университет, Червената къща и Дипломатически институт към МВнР. Пътува често в Близкия изток, като публикува репортажи от Ливан, Югоизточна Турция, Тунис, Ирак и Сирия, а през 2014 заснема филм в Иракски Кюрдистан на фронтовите линии с „Ислямска държава“.

АЛЕКСАНДЪР СТОЯНОВ

Историк и журналист, доктор, а преди това и *magister cum laude* от Лайденския университет в Нидерландия. Отговорен редактор и създател на списание “Военна История” и съосновател на “Клуб Военна История”. Автор на множество публикации, посветени на различни проблеми от военната и политическата история на Европа и Близкия Изток. Автор на единствените подробни карти на български език, проследяващи конфликтите в Сирия, Ирак, Либия, Йемен, Нигерия, Афганистан и Сомалия.

ВЕНЦИСЛАВ БОЖЕВ

Политолог и експерт в областта на международните отношения с богат опит в анализа на европейските политически процеси, както и на динамиката на отношенията в Близкия изток и постсъветското пространство. Автор на множество материали и академични текстове по въпросната тематика. Участник в международни изследователски проекти и теренни проучвания в Близкия изток.

ЦЕНТРАЛНА СИРИЯ

Към средата на месец декември фронтът в Централна Сирия като цяло бе тих. Това време бе използвано от проправителствените сили, които се прегрупираха и получиха подкрепа от части на елитната бригада на "Тигрите", прехвърлени от провинция Дейр ез-Зор.

В деня след Коледа, именно те поведоха отново правителственото настъпление в граничния район между провинциите Хама и Идлиб.

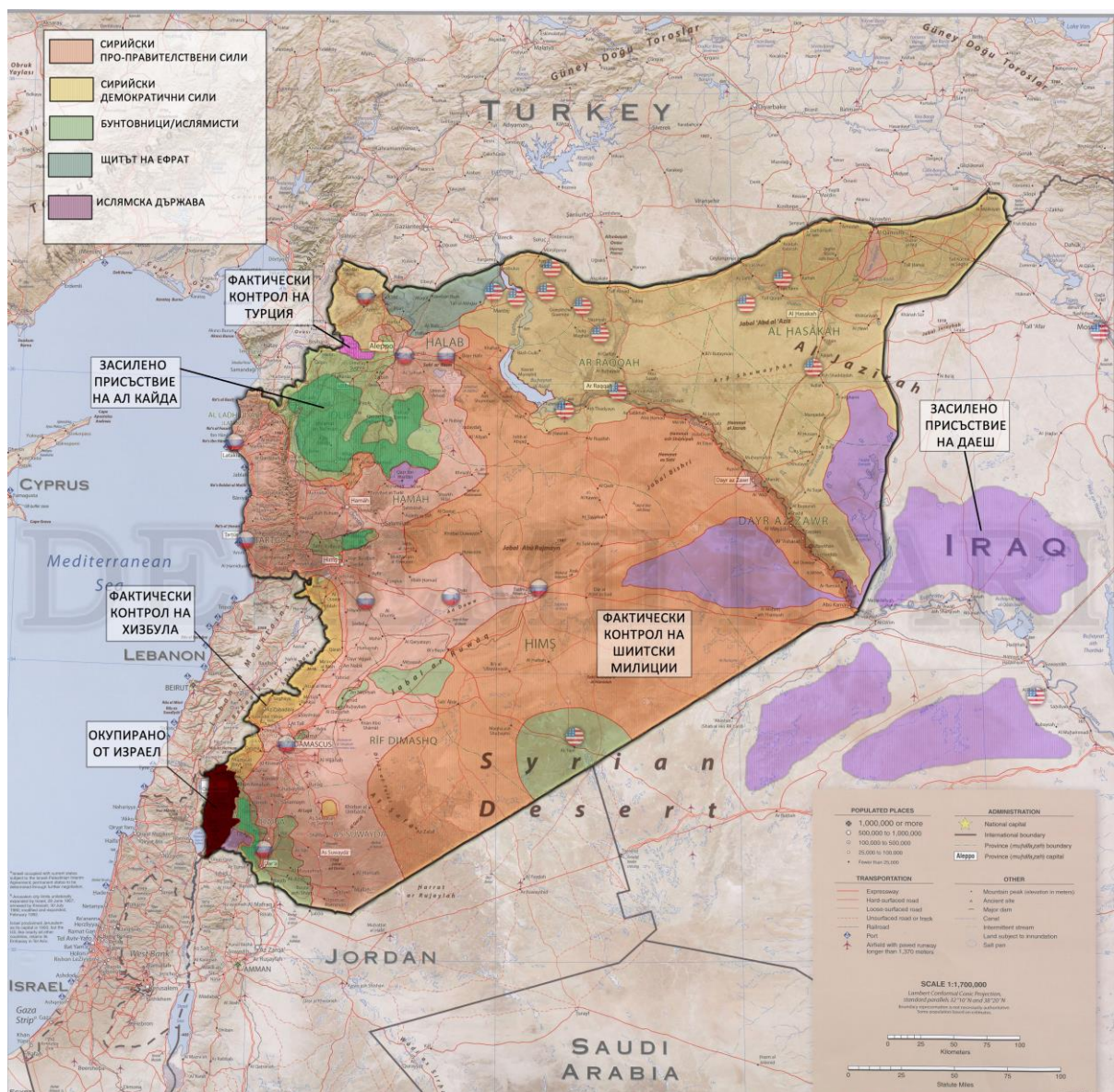
Атаката стартира в широк фронт по линията Суран - Тал Хинзир като в рамките на деня бяха овладени селищата Ум Харайтан, Абу а-Худа, Расм ал-Хосн, Ал Кахера, както и бившата база за ПВО отбрана край Тал Асуад.

В същото време руската и сирийската бойна авиация се погрижиха за осигуряването на въздушна поддръжка.

През целия ден бяха бомбардирани градовете Кафр Зита, Ал Латамина, Хан Шейхун, Мурак и Ал Тамания с цел да не бъде допускано прехвърлянето на бунтовнически подкрепления към атакуваните позиции. Правителствените медии съобщиха за един свален самолет модел L - 39.

В последствие офанзивата, чиято крайна цел е авиобаза Абу Духур, продължи уверено на север, успоредно на ж.п. линията свързваща Хама с Алепо. Под правителствен контрол попадна и стратегическото градче Абу Дали, което бе обект на множество офанзиви през цялата 2017 г.

До 4 януари частите на "Тигрите" и техните съюзници успяха да наложат контрол над близо 40 селища в южната част на провинция Идлиб, доближавайки се на 30 км. от Абу Духур.

Разпределение на силите към началото на януари.

ИЗТОЧНА ГУТА, ПРОВИНЦИЯ ДАМАСК

През последните шест дни бунтовническо-ислямистките части на Ахрар ал-Шам и Файлак ал-Рахман (Свободна сирийска армия) осъществиха успешна офанзива в района на предградията Ербин и Хараста.

В рамките на два дни в края на 2017 г., те атакуваха правителствените позиции около военната база, успявайки да я обкръжат напълно и да я откъснат от силите верни на Асад, намиращи се на запад от нея.

В отговор на бунтовническата офанзива, Републиканската гвардия направи няколко неуспешни опита да достигне до поделението и да си възвърне загубената територия.

В същото време, сирийските и руските ВВС извършиха почти денонощни тежки удари над Хараста, Ербин, Мудайра и Мисраба. В следствие на въздушните и артилерийски бомбардировки, загинаха няколко десетки цивилни.

ИЗТОЧНА СИРИЯ

Сирийските демократични сили (SDF), макар и в по-нисък интензитет, продължиха своя натиск срещу ИД югоизточната част на провинция Дейр ез-Зор по десния бряг на р. Ефрат.

В рамките на четири дни до навечерието на новата година, прокюрдските сили успяха да наложат контрол на близо 30-километровата ивица между Абу Хамам и Хаджин.

Самото градче Хаджин, обаче, остана под джихадистки контрол въпреки няколко опита да бъде завладяно.

СИТУАЦИЯТА В ИРАН

На 28 декември 2017 започна протест в град Машхад, който се слави и като един от религиозните центрове на Иран. Демонстрацията най-вероятно е организирана от хардлайнери, противници на президента Рухани. Впоследствие, обаче, протестът излиза извън контрол с присъединяването на няколко хиляди хора от всички съсловия.

Скоро, демонстрациите се разпростират в градове в Северозападен и Западен Иран. Основните скандирания са за реформи и падане на цените на основни продукти, но към края на годината и началото на

януари демонстрациите започнаха да се обръщат срещу аятолах Хаменей и президента Рухани.

През първата седмица на януари, протестите се разпростряха из най-сензитивните райони на страната, а именно Северозападен Иран. Там градовете имат най-вече азерско и курдско население, което от десетилетия поддържа сепаратистки движения. Скоро всички курдски и азерски градове подкрепят протестите, а от това се възползват пропагандно иранският клон на PKK и азерското левичарско Движение за пробуждане на Южен Азербайджан (териториите, които Иран нарича Азербайджан, оспорвани с Азербайджан, намиращ се на север). Особено активни станаха протестите и в предимно арабската провинция Хузестан, където в основния град - Ахваз – беше проведен и един от големите правителствените контра-протести. Ахваз е също център на напрежение, заради действащата сепаратистка организация за независимост на района.

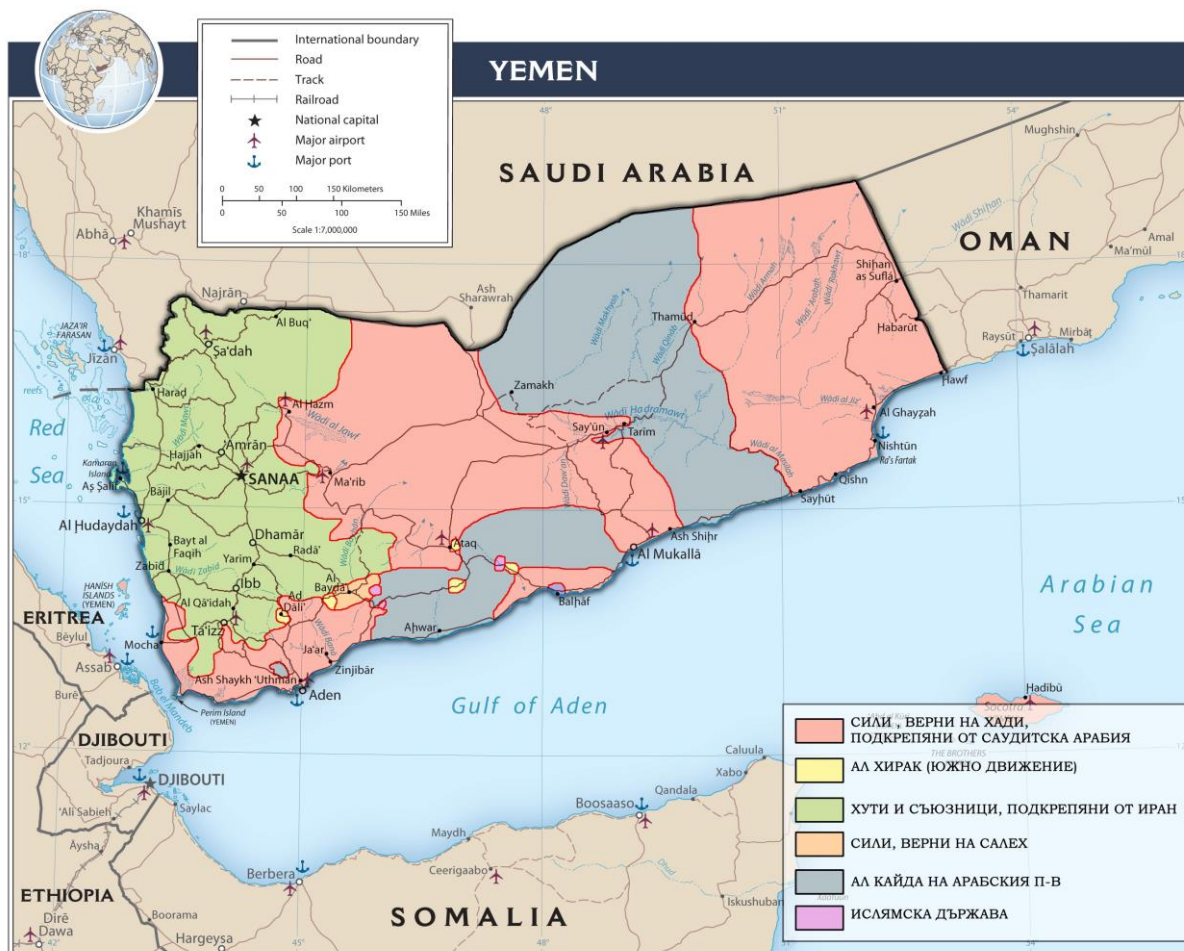
Демонстрациите продължиха и през първите дни на януари, обхващайки 80 града из цял Иран. Въпреки че властите избягват използването на сила, както видяхме в Сирия, все пак се стигна до убийството на около 30 демонстранти в различни райони на страната.

От De Re Militari следим ситуацията от първите часове на тази нова вълна от протести в Иран. Ще продължим за публикуваме новини и кадри на нашата [страница във Фейсбук](#).

Анализ на ситуацията в Иран:

- [Демонстрациите в Иран - много повече от негодувание срещу високите цени](#)
- [Иранските демонстранти: „Оставете Сирия, помислете за нас!“](#)

СИТУАЦИЯТА В ЙЕМЕН

За съжаление края на 2017 и началото на 2018 не донесе кой знае какво подобрение в Йемен. Цивилното население продължава да е заложник на военните действия в страната. В същото време, заболялите от холера минаха 1 милион души – нещо невиждано в модерната история. Засилва се и епидемията на дифтерит, заради лошите условия на живот и почти напълно разбитата инфраструктура.

Силите на президента Абд Раббу Мансур Хади опитаха да напреднат в посока столицата Сана, която още е под контрола на хутите и няма сигнали скоро да бъдат изтласкани. Водената от Саудитска Арабия коалиция причини смъртта на няколко десетки цивилни при нова вълна от бомбардировки по позиции на хутите, а те от своя страна изстреляха ракети към Рияд.